

sygnatura akt II 1 C 63/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 17 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucyjna

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Brackowska

Protokolant: asystent sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa L. K.

przeciwko J. L.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. zasądza od L. K. na rzecz J. L. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

sygnatura akt II 1 C 63/17

UZASADNIENIE

W pozwie z 1 sierpnia 2017 roku, skierowanym przeciwko J. L., powódka L. K. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w ugody zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie I Ns 1718/15 w dniu 15 czerwca 2016 roku w związku z działem spadku po rodzicach S. i M. O., zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 12 czerwca 2017 roku. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powódka wskazała, iż po zawarciu w/w ugody sprzedała lokal będący jej przedmiotem za kwotę niższą od wartości wskazanej w ugodzie sądowej zawartej z pozwaną, a następnie z tak uzyskanej kwoty potrąciła jej wzajemne wierzytelności w stosunku do pozwanej z tytułu opłat za lokal ponoszonych przez nią po śmierci spadkodawców, kosztów przekształcenia prawa do lokalu, kosztów sprzedaży lokalu, podatku od spadków i darowizn oraz kosztów biura pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. Powódka wniosła również o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 886/17 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie, zwolnienie jej od kosztów postępowania oraz o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu (pозew k. 2-3).

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie. Zażalenie powódki na w/w postanowienie Sądu Rejonowego zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 19 lutego 2018 roku wydanym w sprawie III Cz 2453/17 (postanowienie k. 33, postanowienie k. 84).

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zwolnił powódkę L. K. od kosztów postępowania w postaci opłaty od pozwu w kwocie 1.650 złotych, oddalił wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w pozostałym zakresie oraz oddalił wniosek powódki o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu. Zażalenie powódki na w/w postanowienie Sądu Rejonowego zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 grudnia 2017 roku wydanym w sprawie III Cz 2454/17 (postanowienie k. 39-40, postanowienie k. 76).

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 września 2017 roku pozwana J. L., reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. Na uzasadnienie swojego stanowiska podniosła, iż żadna z okoliczności podniesionych w uzasadnieniu pozwu przez powódkę nie wyczerpuje dyspozycji przepisu art., 840 k.p.c., a co więcej warunki ugody podpisanej przez powódkę były dla niej jasne, zrozumiałe i wyczerpały całość jej roszczeń związanych z działem spadku po rodzicach stron postępowania (odpowiedź na pozew k. 52-53, pełnomocnictwo k. 54).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 15. (...). k. 97-100).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 4 maja 2015 roku wydanego w sprawie I Ns 304/15, spadek po S. O., zmarłym w dniu 21 marca 1983 roku, na podstawie ustawy nabyli: żona M. O., córka L. K. oraz córka J. L. po 1/3 części każda z nich, natomiast spadek po M. O., zmarłej w dniu 21 października 2014 roku na podstawie ustawy nabyły córka L. K. oraz córka J. L. po 1/2 części każda z nich (kopia postanowienia k. 29).

W dniu 15 czerwca 2016 roku J. L. oraz L. K. zawały przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, w sprawie I Ns 1718/15 toczącej się o dział spadku po zmarłych S. i M. O., ugodę na mocy której zgodnie ustaliły, że w skład spadku po ich rodzicach wchodzi spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ul. (...) wraz z wkładem mieszkaniowym o wartości 180.000 zł. Dokonały one jednocześnie zgodnego działu spadku w ten sposób, że lokal ten został przyznany na własność L. K., która zobowiązała się zapłacić na rzecz J. L. kwotę 90.000 zł w terminie do dnia 15 grudnia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności – tytułem spłaty udziału. Jednocześnie strony w ugodzie tej postanowiły, że wyczerpuje ona ich wszelkie roszczenia związane z działem spadku po M. i S. O. (ugoda k. 31).

Na podstawie umowy z dnia 6 września 2016 roku dokonanej w formie aktu notarialnego ustanowiona została odrębna własność lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ul. (...), która następnie została przeniesiona na rzecz L. K.. Koszt czynności notarialnych z tym związanych wyniósł 1.090,25 zł (kopia aktu notarialnego k. 19-24).

Na podstawie aktu notarialnego z dnia 27 lutego 2017 roku zawartego przed notariuszem A. S., zarejestrowanego w Rep. A za numerem (...) L. K. sprzedała samodzielny lokal mieszkalny numer (...) położony w Ł. przy ul. (...) na rzecz J. i I. M. za kwotę 154.000 zł (kopia aktu notarialnego k. 8-14).

Przy sprzedaży w/w lokalu powódka korzystała z pośrednictwa Biura HappyHome J. F.. Koszt usługi wyniósł 6.160,00 zł (kopia faktury k. 26, kopia umowy k. 27-28).

Tytułem spłaty udziału z tytułu działu spadku po M. i S. O. powódka przekazała pozwanej kwotę 57.000 zł (okoliczność bezsporna).

W piśmie z dnia 22 czerwca 2017 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. zawiadomił L. K. o wszczęciu przeciwko niej na wniosek wierzycielki J. L. postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 886/17 na podstawie tytułu wykonawczego w postaci punktu 3 powyżej opisanej ugody, zaopatrzonej w klauzule wykonalności postanowieniem Sądu z dnia 12 czerwca 2017 roku. Kwotę dochodzonej w tym postępowaniu przez wierzycielkę należności wskazano na poziomie 33.000 zł, odsetki na dzień 22 czerwca 2017 roku na kwotę 1.196,14 zł,

koszty zastępstwa w egzekucji na kwotę 1.800 zł, koszty nadania klauzuli wykonalności na kwotę 144 zł oraz dalsze koszty postępowania egzekucyjnego (kopia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji k. 4).

W toku postępowania o dział spadku po S. i M. O. pozwana proponowała przejęcie wchodzącego w skład spadku lokalu na jej własność celem jego sprzedaży i rozliczenia się z powódką. Wartość lokalu proponowała ustalić na kwotę 150.000 zł, gdyż na taką wartość nieruchomości została wyceniona przez Spółdzielnię Mieszkaniową, a wartość spłaty proponowała ustalić na poziomie 75.000 zł. Na takie warunki działu powódka nie wyrażała zgody. Zaproponowała, że ona przejmie lokal na własność przy przyjęciu jego wartość na poziomie 180.000 zł i spłaci pozwaną kwotą 90.000 zł.

Powódka oraz pozwana nie rozmawiają ze sobą, są skłócone. Pozwana J. L. nie zwolniła powódki L. K. z obowiązku spłaty pozostałej części jej udziału z tytułu działu spadku po rodzicach w kwocie 33.000 zł. Po sprzedaży mieszkania położonego w Ł. przy ul. (...) powódka kupiła za kwotę 95.000 zł kawalerkę o powierzchni 24 m² w nowym budownictwie. Wcześniej nie posiadała środków na jego zakup. W toku postępowania w sprawie I Ns 1718/15 powódka była osobą bezrobotną i utrzymywała się z pomocy opieki społecznej (wniosek o dział spadku k. 2, odpowiedź na wniosek k. 13, protokoły elektroniczne rozpraw k. 26, k. 32, oświadczenie k. 14-15 załączonych akt I Ns 1718/15; zeznania świadka S. K. w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 15.05.2018r. k. 98, zeznania powódki k. 99, zeznania pozwanej k. 100 w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 15.05.2018r.)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie, załączonych aktach postępowania o dział spadku I Ns 1718/15 oraz częściowo zeznaniach świadka S. K. i zeznaniach stron, które zostały uznane za wiarygodne w znaczącej części, choć większość okoliczności podnoszonych przez świadka i strony postępowania w toku ich wypowiedzi przed sądem, pozostaje prawnie obojętne z punktu widzenia merytorycznego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania powódki w zakresie, w jakim twierdziła, że kawalerkę do której przeprowadziła się po sprzedaży mieszkania otrzymanego z działu spadku po rodzicach zakupiła z oszczędności oraz z pomocy członków rodziny. Co innego bowiem wynikało z dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowego postępowania, postępowania w sprawie I Ns 1718/15 i twierdzeń pozwanej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie jako niezasadne i nie oparte na ustawowej przesłance warunkującej możliwość pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Powódka L. K. nie wskazała co prawda podstawy prawnej żądania sformułowanego w pozwie, jednak z jego uzasadnienia wynika, iż podstawą faktyczną jej żądania rozpoznawanego w przedmiotowym postępowaniu był fakt sprzedaży mieszkania wchodzącego w skład spadku po rodzicach stron nie za kwotę 180.000 zł, a za kwotę 154.000 zł oraz konieczność poniesienia przez powódkę kosztów związanych z jego wykupem, utrzymaniem, sprzedażą, zakupem nowego mieszkania i koniecznością zapłaty innych bliżej nieokreślonych kosztów i podatków. W przedmiotowej sprawie znajduje więc zastosowanie przepis art. 840 § 1 punkt 2 k.p.c., z którego wynika, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane (...).

Okoliczności faktyczne podnoszone w pozwie przez powódkę nie mają jednak żadnego znaczenia z punktu widzenia oceny przesłanek opisanych w treści art. 840 § 1 k.p.c., zwłaszcza w punkcie 2, na który zdaje się powoływać powódka. Podnoszone przez nią okoliczności muszą bowiem zostać zestawione z treścią tytułu wykonawczego, który jest podstawą prowadzonej przeciwko powódcie egzekucji i który jest objęty żądaniem pozwu w przedmiotowej sprawie. W ugodzie podpisanej przez strony przed tutejszym Sądem Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w dniu 15 czerwca 2016 roku jest mowa o tym, że powódka wyraża wolę otrzymania na własność lokalu mieszkalnego wchodzącego w skład spadku (po M. i S. O.), przyjęcia jego wartości na kwotę 180.000 zł i jednocześnie, że zobowiązuje się spłacić siostrę (pozwaną) kwotą 90.000 zł. To jaką decyzję dotyczącą losów mieszkania otrzymanego w ramach działu spadku po rodzicach powódka następnie podjęła nie ma znaczenia dla oceny przesłanek opisanych w treści przepisu art. 840 k.p.c. Treść ugody sądowej stanowiącej tytuł wykonawczy w zakresie jej punktu 3 jest jasna dla

Sądu orzekającego w przedmiotowej. Treść tej ugody była – jak wynika jej treści – wynikiem uzgodnień pomiędzy stronami postępowania w sprawie I Ns 17181/15 i była przez nie zaakceptowana. Strony ugody wyraziły wolę jej podpisania. W ocenie Sądu meriti, w sprawie o dział spadku po rodzicach stron postępowania nic nie stało na przeszkodzie uzgodnienia przez nie, iż mieszkanie wchodzące w skład spadku zostanie sprzedane, a kwotą uzyskaną z jego sprzedaży powódka oraz pozwana podzielą się. W protokole elektronicznym rozprawy z dnia 9 maja 2016 roku znajduje się bowiem wzmianka o tym, iż przewodniczący pouczył powódkę (uczestniczkę postępowania o dział spadku) o możliwych sposobach podziału majątku spadkowego (protokół k. 26 akt I Ns 17181/15). Następnie podjęcie przez powódkę decyzji o przekształceniu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu w prawo odrębnej własności i jego sprzedaż w świetle treści tytułu wykonawczego oraz przesłanek opisanych w treści art. 840 § 1 k.p.c. pozostają bez wpływu na możliwość pozbawienia tytułu wykonawczego w postaci w/w ugody wykonalności. Z uwagi na brak ustawowych przesłanek powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości. Zwrócić w tym miejscu należy również uwagę, iż za niezasadne Sąd uznał pozbawienie w/w ugody wykonalności w zakresie 57.000 zł przekazanych przez powódkę dobrowolnie na rzecz pozwanej, gdyż nie prowadzi ona w tym zakresie na podstawie spornego tytułu wykonawczego egzekucji przeciwko powódce.

Jedynie na marginesie i dla czystości procesowej w przedmiotowej sprawie wyjaśnienia wymaga jednak jeszcze kilka kwestii podniesionych przez powódkę w uzasadnieniu złożonego przez nią powództwa. Powódka wskazała bowiem, iż żądanie pozwanej o wypłatę na jej rzecz przez powódkę całej kwoty 90.000 zł, a więc nieuiszczonej wcześniej kwoty 33.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi (ponad kwotę 57.000 zł już otrzymaną wcześniej) opisanej w tytule wykonawczym tytułem działu spadku po rodzicach będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. W ocenie Sądu Rejonowego przesłanka ta nie może jednak stanowić podstawy powództwa opartego na treści art. 840 § 2 k.p.c. Stanowisko takie zajął już uprzednio Sąd Apelacyjny w Białymstoku, I Wydział Cywilny w wyroku z dnia 8 września 2016 roku wydanym w sprawie I ACa 1050/15 (publikowany: Legalis numer 1509163), który wskazał, że norma zawarta w przepisie art. 5 k.c. w świetle prawidłowego stanowiska judykatury, nie może stanowić podstawy dochodzenia żądań, w tym także powództwa z art. 840 k.p.c. W podobnym tonie wypowiadał się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 stycznia 1999 roku wydanym w sprawie II CKN 151/98 (OSNC 1999 nr 7-8, poz. 134, str. 58, Biul. I.. Pr. 1999 nr 3, str. 1, P.. Sąd. 2000 nr 4, str. 140, Legalis numer 43838), gdzie wskazał, że „art. 5 k.c. nie może stanowić skutecznej podstawy trwałego pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności”. Powołując się na naruszenie zasad współżycia społecznego powódka wskazywała, że w sprawie o dział spadku była nieporadna, nie miała fachowego pełnomocnika nie posiadając wiedzy prawniczej oraz nie знаła wartości nieruchomości. Podniosła również na terminie rozprawy w dniu 15 maja 2015 roku, że kierowała się emocjami. To sprawiło, że zawarta przez nią ugoda była dla niej niekorzystna. Jak już wyżej podkreślono, okoliczności te pozostają bez znaczenia dla merytorycznego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. W ocenie Sądu meriti, powódki nie można jednak postrzegać jako osoby nieporadnej. Była ona w stanie zająć stanowisko procesowe w sprawie I Ns 17181/15, nie wyraziła bowiem zgody (z przyczyn, których nie była w stanie wyjaśnić) na przejęcie nieruchomości przez pozwaną i dokonanie na jej rzecz spłaty, kolejno była w stanie dokonać przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu numer (...) położonego w Ł. przy ul. (...) w prawo odrębnej własności, oferowała ten lokal do sprzedaży w Internecie, podpisała umowę o pośrednictwo jego sprzedaży. Jak wynika z jej zeznań, dokonała również następnie zakupu na rynku wtórnym innego lokalu mieszkalnego za pośrednictwem biura obrotu nieruchomościami i przeprowadziła się do niego. Wszystkie te zdarzenia wskazują na fakt, iż powódki nie można uznać za osobę nieporadną. Za sprzecznością z zasadami współżycia społecznego treści zawartej przez nią w dniu 15 czerwca 2016 roku ugody nie przemawia również fakt, iż nie korzystała w sprawie I Ns 1718/15 z pomocy fachowego pełnomocnika. W protokole rozprawy z dnia 9 maja 2016 roku znajduje się informacja, że Przewodniczący udzielał jej stosownych pouczeń co do możliwych sposobów podziału majątku spadkowego. Powódka powoływała się również na fakt, iż w ugodzie sądowej zawyżona została wartość mieszkania, które finalnie udało jej się sprzedać za kwotę niższą niż jego wartość określona w ugodzie. L. K. zdaje się jednak przy tym nie zauważać, że wartość taka została przyjęta przez strony ostatecznie na jej wyraźny wniosek, gdyż nie wyraziła zgody na przyjęcie wartości zaproponowanej przez jej siostrę na poziomie 150.000 zł, która była wartością oszacowaną przez Spółdzielnię Mieszkaniową. Brak jest zatem możliwości przyjęcia, że nie znała choćby szacunkowej wartości mieszkania wchodzącego w skład spadku po rodzicach stron, gdyż mogła opierać się w tym zakresie na stanowisku Spółdzielni. Powódka zdaje się również nie zauważać,

że ewentualne wahania cen rynkowych nieruchomości obciążały jednak obie strony zawartej ugody. W chwili jej zawierania nie można było bowiem wykluczyć również wzrostu cen wartości nieruchomości na rynku wtórnym i – na wypadek sprzedaży spornej nieruchomości po cenie wyższej od wskazanej w ugodzie – to pozwana otrzymałaby kwotę niższą od powódki z tytułu połowy wartości lokalu o wartości ustalonej w ugodzie sądowej. W sytuacji faktycznej opisywanej przez powódkę, za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego uznała fakt, iż ze spadku po rodzinach ona otrzymałaby kwotę niższą od siostry. Taka argumentacja powódki w żadnej mierze nie zasługuje na aprobatę ze względów opisanych powyżej.

W ocenie Sądu Rejonowego, przebieg postępowania w przedmiotowej sprawie, treść oświadczeń i zeznań złożonych przez strony w jego toku pozwala na przyjęcie, iż motywem wniosku powódki w toku postępowania w sprawie I Ns 1718/15 o przyjęcie wartości spornej nieruchomości na poziomie 180.000 zł była chęć uzyskania z tytułu udziału w spadku po rodzicach co najmniej kwoty pozwalającej jej na zakup wybranego przez nią mieszkania w nowym budownictwie, na tym samym osiedlu, na którym mieszkała wraz z matką przez kilkanaście lat, a kwota za jaką taki zakup mógł nastąpić oscylowała w granicach kwoty 90.000 – 95.000 zł. Proponowana przez jej siostrę kwota spłaty (75.000 zł), uwarunkowana zaproponowaną wartością nieruchomości na poziomie 150.000 zł, nie pozwalały powódce zakupić wybranego przez nią mieszkania. Na rozprawie w dniu 15 maja 2018 roku wprost przyznała, że „przecież nie mogła iść do starego budownictwa za 40.000 zł” (protokół k. 99). Taka motywacja powódki w zaproponowaniu wartości spornego mieszkania w toku sprawy o dział spadku na poziomie 180.000 zł wydaje się tym bardziej wiarygodna, że zakupu nowego mieszkania dla siebie powódka dokonała już po sprzedaży mieszkania przejętego w ramach działu spadku. Za niewiarygodne bowiem Sąd uznał jej zeznania, z w których twierdziła, że zakupu tego mieszkania dokonała ze swoich oszczędności i dzięki pomocy córki. Jak wynika bowiem z oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania złożonego przez powódkę w toku sprawy I Ns 1718/15 w dniu 4 listopada 2015 roku (oświadczenie k. 14-16 akt I Ns 1718/15) powódka była wtedy osobą bezrobotną i utrzymywała się z pomocy opieki społecznej. Gdyby przed sprzedażą spornej nieruchomości powódka posiadała środki na zakup nowego mieszkania, które jak wskazała już znalazła „przed sprawą o dział spadku” (protokół k. 99), licząc się z możliwością jego zakupu przez inną osobę i uprzedzeniem jej w tym zamiarze, nie czekałaby ze sfinalizowaniem tej transakcji do czasu sprzedaży mieszkania otrzymanego z tytułu działu spadku.

Oceny Sądu w zakresie zasadności powództwa nie mogą zmienić również podnoszone przez powódkę okoliczności, iż ze spłaty należnej pozwanej potraciła sobie jej wzajemne wierzytelności w stosunku do siostry z tytułu opłat za lokal ponoszonych przez nią po śmierci spadkodawców, kosztów przekształcenia prawa do lokalu, kosztów sprzedaży lokalu, podatku od spadków i darowizn oraz kosztów biura pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. Na terminie rozprawy w dniu 15 maja 2018 roku powódka wskazała, że do kosztów tych dodała również bliżej nieokreślone koszty swojej przeprowadzki do nowego mieszkania. Po pierwsze, wszystkich tych kosztów powódka nie była jednak w stanie ostatecznie sprecyzować i wyliczyć ani podać ich łącznej kwoty, czy też ich połowy. Nie była w stanie wskazać, jaką częścią wyliczonych przez siebie kosztów obciążyła siostrę (pozwaną), a jaka przypadła do pokrycia przez nią. Nie była nawet w stanie Sądowi wskazać, czy całością tych kosztów obciążyła pozwaną, czy część tych kosztów (jaką część) przypadła do pokrycia przez nią. Po drugie, jeśli chodzi o koszty związane z utrzymaniem spornego lokalu po śmierci rodziców stron, to sama powódka zeznała, że do czasu gdy żyła jej matka, to ona ponosiła koszty utrzymania lokalu. Po trzecie, z treści punktu 4 ugody zawartej przez strony wynika, iż uгода z dnia 15 czerwca 2016 roku wyczerpywała wszelkie roszczenia stron związane z działem spadku po M. i S. O., a więc również koszty związane z utrzymaniem spornego lokalu. Po czwarte, powódka nie wykazała aby złożyła pozwanej jakiegokolwiek oświadczenie o potrąceniu i jakiej dokładnie kwoty. Po piąte, nie była w stanie wskazać w jakiej kwocie, jaki podatek (z jakiego tytułu) miała do zapłacenia w imieniu siostry na rzecz Urzędu Skarbowego, co wydaje się tym bardziej niewiarygodne, iż wskazała, że nie otrzymała żadnej decyzji podatkowej określającej jego wysokość. Jak wskazała na terminie rozprawy pozwana, ona również takiej decyzji nie otrzymała, a w ciągu 6 miesięcy od dnia otwarcia spadku dokonała zgłoszenia jego nabycia do właściwego Urzędu Skarbowego. Twierdzenia powódki w zakresie konieczności uiszczenia za pozwaną bliżej nieokreślonego podatku wydają się tym bardziej niewiarygodne, iż po otrzymaniu w ramach działu spadku spornej nieruchomości i jej sprzedaży dokonała ona zakupu innego lokalu mieszkalnego na własne potrzeby i spłaty udziału na rzecz pozwanej (95.000 zł + 57.000 zł = 152.000 zł), która to kwota praktycznie wyczerpała kwotę uzyskaną

ze sprzedaży lokalu wchodzącego w skład spadku, więc konieczność ewentualnego uiszczenia podatku ograniczyć winna się do kwoty różnicy pomiędzy tymi kwotami, a więc kwoty 2.000 złotych. Po szóste, niezrozumiałym dla Sądu jest jaki związek z rozliczeniami związanymi z działem spadku po rodzicach stron ma fakt zakupu przez powódkę nowego lokalu mieszkalnego i skorzystanie w tym zakresie przez nią z pomocy profesjonalnego pośrednika w obrocie nieruchomościami, który za swoje usługi otrzymał stosowne wynagrodzenie, a tym bardziej (bliżej nieokreślone, jakie) koszty przeprowadzki powódki do nowego mieszkania. W ocenie Sądu argumentacja powódki w tym zakresie została przytoczona jedynie dla uzasadnienia jej stanowiska procesowego w przedmiotowej sprawie.

Stanowisko powódki w tym zakresie jako chybione nie zasługiwało na aprobatę Sądu, co skutkowało oddaleniem powództwa.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.). Powódka przegrała niniejszy proces w całości, winna więc zwrócić przeciwnicze procesowej poniesione przez nią koszty postępowania w wysokości 3.617 zł, na które złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego pozwanej w osobie adwokata – 3.600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika z wyboru pozwanej zostało ustalone w oparciu o treść Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 18 października 2016 roku, poz. 1715) w stawce minimalnej od wskazanej przez powódkę wartości przedmiotu sporu. Fakt, iż powódka korzystała w toku przedmiotowego procesu ze zwolnienia od kosztów sądowych, nie zwalnia jej od obowiązku zwrotu kosztów postępowania na rzecz przeciwnika procesowego, który koszty takiej pomocy prawnej poniósł.